

SOSIALIDEMOKRAATTISEN LIIKKEEN TEHTÄVISTÄ ⁶³

Kun kaksinaamainen liehakoiminen sekä työväenluokan että „laillisen” opposition edessä käy käsi kädessä sellaisten raivostuneiden heittiöiden kuin Wahlin ja Obolenskin joukkion esiintymisen kanssa, niin merkitsee se sitä, että hallitus tahtoo turmella ja pirstoa ne kansanjoukot ja ne kerrokset, joita se on voimaton murtamaan, ja tehtävänsä helpottamiseksi haluaa saada vähälukuiset vallankumoukselliset voimat jahtaamaan kutakin näistä heittiöistä erikseen. Ei ole tärkeää, tajuavatko yleensä taikka miten selvästi sen tajuaivat jotkut hallituksen edustajat. Tärkeää on se, että sillä taktiikalla, johon hallitusta koko sen tavattoman suuri poliittinen kokemus ja poliisivaisto työntää, on *todellisuudessa* juuri sellainen merkitys. Kun vallankumouksellinen liike tunkeutuu läpeensä todella kansan vallankumouksellisiin luokkiin, kun se sitä paitsi kasvaa ei ainoastaan syvemmäksi, vaan myös laajemmaksi ja lupaa kohta tulla voittamattomaksi voimaksi,— silloin hallitukselle on edullista provosoida parhaita vallankumouksellisia voimia jahtaamaan kaikkein inhoittavimman väkivallan tavallisia johtajia. Mutta me emme saa antaa provosoida itseämme. Meidän ei pidä heti ensimmäisistä todellisista kansanvallankumouksellisista jyrähtelyistä menettää malttiamme ja syöksyä kaikenlaisiin mielettömyyksiin heittäen järkemme ja omantuntonne keventämiseksi yli laidan koko Euroopan kokemuksen ja Venäjän kokemuksen, kaikki vähänkään määrättyt sosialistiset vakaumukset, kaikki vaatimukset noudattaa periaatteellisesti johdonmukaista eikä seikkailutaktiikkaa. Sanalla sanoen meidän ei pidä päästää toteutumaan narodnajavoljalaisuuden restaurointiyritystä

ja toistumaan kaikkia sen teoreettisia ja käytännöllisiä virheitä, mihin sosialistivallankumoukselliset ovat ryhtyneet ja mitä he vievät yhä pitemmälle. Joukkojen turmelemiseen, vallankumouksellisten provosoimiseen meidän ei pidä vastata sellaisella „ohjelmalla”, joka avaa selkoselälleen ovet mitä vahingollisimmille vanhoille virheille ja uusille ajatuksen hoiperteluille, ei sellaisella taktiikalla, joka lisää sitä vallankumouksellisten irroittuneisuutta joukoista, joka on peruslähteenä meidän heikkoudellemme, meidän kykenemättömyydellemme aloittaa heti ratkaiseva taistelu. Meidän on vastattava lujittamalla yhteyttä vallankumouksellisten ja kansan välillä, mutta sellaisen yhteyden luomista ei meidän aikanamme voida toteuttaa mitenkään muuten kuin kehittämällä ja lujittamalla sosialidemokraattista työväenliikettä. Vain työväenliike nostaa todella vallankumouksellisen ja edistyksellisen luokan, joka nykyisen poliittisen ja sosiaalisen järjestelmän romahtaessa ei menetä mitään,— luokan, joka on tämän järjestelmän viimeinen ja kiertämätön tuote, luokan, joka yksin vain on tämän järjestelmän ehdoton ja leppymätön vihollinen. Vain nojautumalla vallankumouksellisen marxilaisuuden teoriaan, kansainvälisen sosialidemokratian kokemukseen me voimme yhdistää vallankumouksellisen liikkeemme työväenliikkeeseen, luoda voittamattoman sosialidemokraattisen liikkeen. Vain todella työväenpuolueeksi tulleen puolueen nimessä me voimme, olematta uskottomia vakaumuksillemme, kutsua vallankumoukselliseen työhön maamme kaikkia edistyksellisiä aineksia, kutsua kaikkia työtätekeviä, kaikkia kärsiviä ja poljettuja tukemaan sosialismia.

Kirjoitettu marraskuussa 1902

*Julkaistu ensi kerran v. 1939
aikakauslehdessä „Proletarskaja
Revoljutsija” № 1*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*